

Jordi Fornos Gómez (Ribes de Freser, 1973) és químic de formació i professió, i des de l'any 2005 exerceix de professor de secundària al sistema d'educació públic de Catalunya. Ha publicat dos llibres de poesia: *L'opi d'un hivern* (Girona 2009) i *La densitat del repòs de la cendra* (Girona 2011). Forma part dels col·lectius El Llop Ferotge i Teories de la Inspiració, així com del grup de poesia, música, cuina i dibuix Sonsotons.

Històries de feina

BUSCO FEINA

Busco quelcom segur
tan sols un pilar bàsic,
he estudiat com ningú
per tenir un futur plàcid.
Jo vull que el meu esforç
aconsegueixi diners,
tants, que m'omplin el rebost
de coses que, si vull, llençaré.

CURRÍCULUM VITAE

Si ets calb, pelut o eixut
no cal que aspiris a tribut.
Si vesteixes desgastat,
no exigeixis resultat.

No protestis mai.
No mostris esglai
si per fer el desitjat
cal que vagis ben calçat.
Te'n faràs un fart
de pagar en l'art
de ser lliure:

ves quin viure.

AUCA INDEFINIDA D'UNA VIDA LABORAL CIRCUMSTANCIAL

Dostoievski: «Preferim ésser esclaus i no pensar
i no tenir por. Però això ens deshumanitza».

BRUNZIT

Displicents ens encaminem
als matins productius, eufòrics,
inconscients que el temps que gastarem
no ens pertany. A canvi, esperem
una satisfacció estètica,
un estri fatxada per vendre
la nostra ànima a un ideal.
I ens podrirà l'espera eterna,
dins sales d'expiació comuna,
de la paga d'aquells diners
que mai han estat ni seran
nostres. La prèdica fatxada
dels segurs dogmes tecnològics
ens falsejarà el nostre instint.
Sabem si el progrés és benèvol
amb els còmplices anodins
de ses imbècils baconades?
Esventrarem els aparadors
compactes del monstre que ens abisma?

HIPOTECA

Efluvis dolçassos
de dispensadors gasosos
—o gasius?— em confonen
la percepció.

L'aparador
ja ens ha esmolat l'impuls
del naixement insuls
de la il·lusió i, ben mudats,
desfilem arrenglerats
la nostra imatge
per un nou viatge
que ens prometen els bancs
sense entrebancs,
ni intermediaris,
ni entremesos,
ni entre això i allò...
Ni res de res!
Això sí,
també hem escorregut els béns
amb consecutius intents
per vendre'ns la raó
al pitjor postor.

CONCILIACIÓ LABORAL

Truques a la cangur
des dels magatzems
on sadolles les teves
hores extres. L'informe
et confirma un comportament
sobre el guió: lisèrgics,
els nens, seuen davant
la gegantina vibració
calidoscòpica.
Ara t'ha de deixar, doncs.
Ha de consultar a l'ordinador
com encendre els fogons
on, després, han de coure a foc lent,
perquè quan arribis tard a la nit
—recordes?— te'ls has de menjar
a petons al seu llit.
Encara et falta la visita
a la cafeteria que t'han dit
de moda: cal comparar
qui és més feliç a raó
de la quantitat de bosses
que carretegeu —en això,
ignoreu el talent en aquell
drapaire que sempre esquiveu—.

AUTOCONFIANÇA

La propera vegada,
compra neguit.
Depila't les paraules.
Muscula't l'entonació.
Unta't l'escomesa.
Tatua't els mots
als abdominals.
Parla amb el penis.
Compra més neguit.
T'ha tremolat el pit
quan la noia dermoestètica
d'estirats arreus
ha insinuat d'estirar-se't
a sobre el teu pudor.
Compra més neguit.
No és el cor. No pateixis.
Ja ets algú.
Et sents segur. Lliure.
No et sents més lliure, ara?
Compra més neguit.

ACOMIADAMENT

Una mosca volava per la llum
i la llum es va apagar.
Perquè Endesa va voler.

L'ART DEL DINER (EPÍLEG)

L'estètica
política
fuig de l'ètica.
Per xò
l'operació
dietètica
de la sifilítica
companyia guru
no enganya ningú
(tampoc rep crítica).
Grisos cabdills
lliguen nos fills
amb llonganisses
estantisses.
Ells fan el rot
de la resta del porc,
i anestesien l'ardor
de densa pudor
amb alcalines idees
per digerir aldees
globals.
Terminals.

Jordi Fornós Gómez.

